

Het Zondagochtend Concert

25 februari 2024 - Grote Zaal - 11.00 uur

Het Zondagochtend Concert 30 jaar!

Göttinger Symphonieorchester
Nicholas Milton, dirigent

John Williams
1932
Main Theme uit 'Star Wars'
Superman Theme uit 'Superman'

Alan Silvestri
1950
Main Title uit 'Forrest Gump'
(arr. Calvin Custer)

John Williams
Raiders March uit 'Raiders of the Lost Ark'
(Indiana Jones Theme)

Hans Zimmer
1957
Theme uit 'Gladiator'
(arr. John Wasson)

John Williams
Main Theme uit 'Jurassic Park'
Main Theme uit 'Jaws'
E.T. The Extra-Terrestrial
Hook

Klaus Badelt
1967
Pirates of the Caribbean -
The Curse of the Black Pearl
(arr. Ted Ricketts)

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open. U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

3 mrt - Grote Zaal

Holland Baroque: Bach fris en eigenzinnig

10 mrt - Grote Zaal

Alina Ibragimova speelt Sibelius' *Violconcert*

31 mrt - Grote Zaal

Paasconcert met trompettist Selina Ott

14 apr - Grote Zaal

Edo de Waart dirigeert Mendelssohns *Schotse symfonie*

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw zondagochtendgevoel op X (Twitter) [#hetzondagochtendgevoel](https://twitter.com/hetzondagochtendgevoel).

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

John Williams staat als filmcomponist op eenzame hoogte. Aan hem is dit programma dan ook grotendeels gewijd. Hij leverde de muziek bij een groot aantal iconische publieksfilms en was mede verantwoordelijk voor hun succes. Toch beschouwt hij zichzelf meer als een ambachtsman dan als een kunstenaar. 'De Oscars die ik heb gekregen kunnen me niet zoveel schelen', zei hij in 1997 – een opmerkelijk staaltje zelfrelativering. Ook verklaarde hij het liefst te componeren voor films die zichzelf niet al te serieus nemen, zoals *Superman* uit 1978. Maar zijn enorme reputatie demonstreert hoe serieus Amerika zijn filmmuziek neemt. Niet alleen recensenten, maar ook hoogstaande instanties hesen Williams op het schild; zo prees de Library of Congress de 'hoge culturele betekenis' van de *Star Wars*-muziek. De allergrootste regisseurs betrekken hun muziek bij Williams – onder hen Oliver Stone en George Lucas – maar bovenal is hij huiscomponist van Steven Spielberg. 'Voor Steven is film de ultieme vorm van theater, en daar moet muziek bij', zei Williams over hun wederzijdse klik. 'Zijn films zijn zó overvloedig dat ze al die muziek van mij absorberen en er niet in verzuipen.'

Herkennings-thema

Eerder, in de jaren vijftig en zestig, was Williams jazzpianist, luchtmacht-bandmusicus, dirigent, arrangeur en studiomuzikant. Die brede ervaring opende rond 1970 voor hem de deur naar Hollywood – juist toen ze daar steeds vaker van popmuziek gebruikmaakten. Williams echter zocht aansluiting bij de romantische orkestklank van Hollywoodfilms uit de jaren veertig en vijftig en zette daarmee de traditie voort van componist Erich Korngold, de grondlegger van de klassieke Hollywood-sound. Net als Korngold put Williams rijkelijk uit de Europese muziektraditie: altijd hoor je bij hem wel echo's van Mahler, Prokofjev en, in *Star Wars*, van Gustav Holsts *The Planets*. De flair waarmee Williams zich door diverse stijlen en genres beweegt bereikte een hoogtepunt toen hij in 1993 vrijwel gelijktijdig de muziek bij twee totaal verschillende films leverde. *Jurassic Park* was een kwestie van 'het hele orkest een gigantisch stripverhaal laten vertellen', zoals hij zelf zei. Tezelfdertijd componeerde hij de uiterst serieuze muziek bij het oorlogsdrama *Schindler's List*. Hoe verschillend ze ook zijn, in bijna al zijn filmmuziek volgt Williams het voorbeeld van operacomponist

Richard Wagner: de belangrijkste personages in de film hebben een eigen muzikaal herkenningsthema. De markante marsmelodie van *Indiana Jones* is het bekendste voorbeeld, en de diepe, grommende contrabasnoten van de reuzenhaai in *Jaws* laten een onuitwisbare indruk na. Dat geldt ook voor de bijna balletachtige thema's uit *Hook* en *E.T.*: éénmaal horen is nooit weer vergeten.

Monumentale stijl

Een bijna even indrukwekkend cv heeft Hans Zimmer, die zijn loopbaan begon in new wave-bands en als maker van reclamedeuntjes het filmvak in rolde. Inmiddels schreef hij muziek bij ruim honderdvijftig films. Vaak hebben die een episch karakter, zoals *Gladiator*, *Inception* en de recente Bond-film *No Time to Die*. Zimmers monumentale stijl paste ook perfect bij *The Lion King* en de sf-klassieker *Dune*, die hem beide een Oscar opleverden. Als je zoveel componeert ligt lopendebandwerk op de loer; zelf gaf Zimmer onlangs toe dat hij bij het terugluisteren van zijn eigen werk soms niet meer weet dat hij het geschreven heeft. Maar dat doet aan de trefzekerheid van zijn filmpartituren niets af.

Piratenfilm

Alan Silvestri is een filmcomponist die het eerder in subtiliteiten zoekt dan in grote gebaren, zoals Williams en Zimmer. Zijn muziek bij de succesfilm *Forrest Gump* was enorm bepalend voor het charisma waarmee Tom Hanks de hoofdpersoon vertolkte. Het leverde hem een Oscarnominatie op. Klaus Badelt, ten slotte, schreef voor *Pirates of the Caribbean - The Curse of the Black Pearl* precies het soort heroïsche en beweeglijke muziek dat je van een piratenfilm mag verwachten. Maar zoals bij de meeste filmcomponisten laat hij zich niet in één stijlcategorie plaatsen: Badelt componeert ook voor Franse en Chinese arthousefilms, waarin hij zich van een totaal andere kant laat zien.

Michiel Cleij